

det, saa er i mine Tanker det andet Endringsforslag af mindre Betydning, skjøndt jeg ikke dermed vil have sagt, at det saa ligesaa godt kunde vedtages som forkastes. Det maa jo tages i Betragtning, hvad der allerede flere Gange er fremhævet, at der aldeles ingen Hindring er for, at disse paaberaabte Jernbaner, Vestbanen og den sydlige Overbane, ville kunne blive færdig før 1874, og i saa Fald bør ogsaa Havnen være færdig før den Tid, hvilket vil have til Følge, at Fuldbendelsen af det Hele faldt saameget tidligere. Men asseet derafra staaer det fast, at selv uden Jernbanen vil det være en stor Fordeel for Sylland at faae denne Havn jo før jo kjerere, og at der dog, selv om denne Jernbane paa Vestkysten ikke bliver færdig, habes en Jernbane paa Østkysten, der kan føre Dvæget ind til Vandrup, hvorfra det da ikke har saa særdeles langt at gaae, inden det naaer Havnen. — Naar et æret Medlem igrønt har antaget, at der foruden Dvæget Intet vilde færdes paa disse Jernbaner, maa jeg dertil bemærke, at der dog vist er adskillige Gjenstande, som mere og mere ville blive brugte, og det er jo tillige anført af flere ærede Medlemmer, som ere bosiddende der paa Egnen, at der vil finde en temmelig bethydelig Transport Sted af andre Varer, som man nu maaskee ikke tænker paa, navnlig en temmelig stærk Transport af Mergel for at erstatte den Mangel paa denne Gjenstand, som der er der i Egnen. Paa denne Maade vil det jo utvivlsomt gaae i mange forskjellige Retninger, der vil fremkomme Førsel af Varer paa disse Baner, som man i Dieblirket slet ikke tænker paa. Jeg troer imidlertid, at Tiden langt bedre vil give Beviis paa, hvorledes alt dette vil blive, end der i Dieblirket lader sig sige noget ved en Calcule, om hvilken jeg har den Overbeviisning, at den vil blive langt overgaaet af det Resultat, som Virkeligheden vil bringe frem.

Steen: Jeg er den meget ærede Ordfører meget taknemmelig for, at han vil tage sig

af min Opdragelse, men jeg kan forsikre ham om, at det er ganske unødvendigt, thi jeg har allerede igaar, efterat jeg havde faaet Ordet og senere i Løbet af Forhandlingerne faaet saamange Erindringer i denne Henseende, at jeg dermed meget vel kunde lade mig nøie. Jeg skal være villig til at erkjende, at Resultatet af min Regning var noget for lav, men jeg haaber, det ærede Thing vil tilgive mig, da det hidrører derafra, at jeg ikke kunde have den Detailkundskab til, hvorledes Hornqvægets Ubersclasser kunde beregnes, og for at faae nogenlunde Sikkerhed med Hensyn til denne Beregning, henvendte jeg mig til et enkelt Medlem i Salen, som jeg troede i denne Henseende kunde give mig nogen Veiledning. Det er muligt, at denne Veiledning ikke har været tilstrækkelig god, og at jeg derved er kommet til at regne noget for lavt; men de ærede Herrer maa ikke troe, at de Oplysninger, de have tilveiebragt, have overbevist mig om, at det var saa lavt regnet, som de vilde gjøre det til; thi jeg vil holde mig forpligtet til af forskjellige Data i det statistiske Tabelværk at bevise det, hvorpaa det kommer an, nemlig at Udsørslen af Hornqvæget i de omhandlede Kredse ikke kan have det Omfang, som der i den Opgivelse, hvortil jeg igaar sigtede, er paaregnet. Det er dette, jeg bestandig fastholder; men jeg vil ikke trætte det ærede Thing videre dermed. — Maaskee jeg blot endnu maa tilføie den ene Bemærkning, at det er et overordentlig gunstigt Horoscop, den ærede Ordfører stiller for dette Havneanlæg; jeg vilde ønske, at det maatte blive opfyldt, men jeg vil virkelig ogsaa ønske, at de Mænd, der have saadanne Forestillinger og kunde bygge paa saa nøiagtige Regnestykker som dem, den ærede Ordfører opstiller, vilde henvende sig til private Kræfter og forsøge, om disse ikke vilde fortjene det, der maatte være at fortjene paa et saadant Havneanlæg, naar alene Studeeporten skal kunne indbringe den Fordeel, som den ærede Ordfører har nævnt.